

Ma 4. ñezelu po tšchoch kralach.

Gnady a smilny Bog! my se tebe hutšobne žefujomy, až ty se nam ako jaden šchogomezny, smilny a mudry Bog sja-wik by. Daj, aby my take twoje kšchabne wošebnosczi pschawe husnali a pschemyškili, a na tebe, ako na našchogo Boga, jedno žywe dowěreće stawili, Jesu Krista dla. Amen!

L. p. Ten Kněz našch Bog požeda wot naš we tej přédnej kasni, až my se jomu dowěrišch dejmy. Pscheto taš sni ta přédna kasni: „Ty ñederbišch drugich Bogow měšch pschi mño. To jo taš wele: My se derbimy Boga hušchej šchogo bojašch, jogo lubowašch, a se jomu dowěrišch!“ Gaž my jomu se dowěrijomy, ga my jogo s tym husnajomy a posnajomy sa našchogo Boga. A wot togo dowěreća na Boga zomy my ñeto dalej a wězej gronišch.

Ev. Matth. 8, 23—27.

A gaž Jesus do łeži stupi, žechu sa nim jogo hufniki.

A glědaj, welife ñewedro swignu se we tom morju, až teke ta łež wot nawalow bu pokšchyta; won paš spašcho.

A jogo hufniki pschistupichu a šbužichu jogo a žachu: Kněžo, humož naš, my se škajmy.

A won žašcho k nim: Zo se bojišcho, och wy mašo wězeze? Tegdy stanu won a pozrosy tym wěšcham a tomu morju; a wono bu welifa šchizyna.

Te luže paš se žiwowachu a žachu: Kaki ga to jo žłowek, až teke wěšchy a morjo jomu pokšchychne by?

Dajšcho nam, m. l. s togo š. ewangelia gronišch w ot togo dowěreća na Boga, a pschi tom glědašch: